

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo list
brezplačno.

☉☉

„Delaj, nabiraj, pomnožuj.“

Učitelj
in nepremožni kmetovalec
plačajo le po 1 gld.

☉☉

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Poldne čebelnega panja. — Nekaj znanega in neznanega pri združevanju čebel ali premenjevanji in dodavanji matice. — Kako neki čebelar čebele iz šestih panjev v pol ure prekadi? — Znan rodoljub — izvrsten čebelar. — Čebelarstvo poročilo iz Moravskega. — Čebelarstvo poročilo iz okolice Buda-Pešta. — Izvrstna učenost.

Poldne čebelnega panja.

(A. Hannemann v Braziliji.)

O poldne stoji solnce naj višje, senca je naj manjša, vročina naj večja. Popoldne odjenjuje vročina, kakor dojemlje dopoldne; senca pa dojemlje, kakor je pojemala dopoldne. Zelo tako je s čebelnim panjem.

Mnogo let je minulo, kar sem obetal razpravo od tega pisati. Nekaj me je zadrževala selitev v Brazilijo (cesarstvo v južni Ameriki), nekaj se mi pa tudi ni zdelo primerno od tega pisati, ker je mnogo čebelarjev navadno pomnoženje čebel po rojih jelo bilo zametovati in srečo le v umetnih, prisiljenih rojih iskati. Ker se pa zdaj spet več od navadnih rojev govori, moram vendar enkrat obetanje spolniti in svojo besedo rešiti.

Mnogo čebelarjev misli — celo tudi zatrduje, da ima čebelar roje v svoji roki ter svetuje to in drugo kakor gotov pomoček, da čebele gotovo rojijo. Da bi le res bilo! ali vsak umen čebelar se lahko prepriča, da na papirju je lahko zatrdovati, ali v dejanju je dostikrat vse drugače v kljub papirnemu zatrdovanju; premnogokrat ne pomaga ne le eden gotov pomoček nič, ampak vsi gotovi pomočki vsi vkup tudi nič. Glej! tú pripravlja čebelar o začetku zime mehko, toplo odejo za svoje čebelne, težke panje vse z mladimi maticami. V duhu že vidi zgodnje spomladne roje, ter se veseli; ali — no kaj bom pripovedoval — naj boljši panji mu oslabijo, da nevé zakaj? da ne dobí celó nobenega roja; od drugih le prav pozne. Svetujejo n. pr. staro matico vzeti in jo z novo nadomestiti. Gotovo dober svet, pa roja mnogokrat pri vsem trudu ni. Spet drugi svetuje panje zamenjati in roji bodo kmalo tú, t. j. na mesto dobrega slab panj postaviti, namesto dobrega pa slabega in maločebelnega. To bi nas na videz kmalo podkupilo; pa marsikdo se je že vendar, pa prepozno prepričal, da le ne kaže močne panje slabiti zavolj slabih. Naj pametnejši se tudi oglasijo, ter pravijo: Zakaj neki ča-

kati in čas zgubovati! če močen panj noče rojiti, le prisiliti ga ter umetne roje (izkajence) delati; do kresa imajo že lahko saj polovico panja s satovjem napolnjenega.

In jaz? Jaz pravim: ta in uni svet zna dober biti ter tudi vspeh imeti; ali ravno ta in uni svet zna tudi slab biti ter brez vsega vspeha ostati. Vse je na okoljščinah ležeče. Umen čebelar mora pravi čas vedeti, kdaj ima panj rojiti, da roja ne bo čakal zastonj; ravno tako mora umen čebelar vedeti, kdaj je treba umetne roje delati, da jih ne bo delal zastonj ali celó v svojo škodo. In tù ravno se pokaže, kdo je umen čebelar, ali pa — mojster skaza.

Kakor vemo, je naturalna postava, da proti spomladi se začnejo čebele množiti, ter se množé vtrjujejo, dokler si ne upajo nove naselbe napraviti in samostojno delati. In kadar čebele také dozoriyo, takrat tudi rojijo; dá dostikrat se lahko opazuje, kako tudi srednje močni panji komaj dočakajo, da izrojiyo — znabiti imajo še pol panja praznega. Kdaj pa čebele dozoriyo, ali kdaj je v panju poldne? Takrat, kadar je panj napolnjen in kadar imá po vsem praznem satovji zadelano ali nezadelano zalego ter na koncu satovja zadelane matične zibelke. Naj takrat nastopi lakota, t. j. ne lakota, da bi čebele ne imele kaj jesti, ampak da čebele zunej paše nimajo, bodisi že zaradi suše, toče, škodljive megle, ali družih vzrokov, se taki ravno zreli panji tako rekoč prestrašijo; dozdeva se jim, da žuga mlademu roju lakota in pogin, zato jim preide vse veselje rojiti, matične zibelke pokončajo ter začnejo norčevati in postavati. Čebelar znabiti vsak dan roja pričakuje; dostikrat vsklikne: Zdaj le bo — je že začel! Ali vse potihne in — roja ni. Misli si: Koga danes ni, bo gotovo jutro; pa mine dan za dnevom, teden za tednom, in roja le ni. Dá — ni ga, pa ga pri takem panju tudi ne bo; poldne je minilo in popoldne nastopilo. Tega se je že marskteri čebelar z žalostjo, ali nevoljo prepričal. Da taki močni, dozoreli panji ne bodo postavali in v lepem vremenu také rekoč sanjaje norčevali, je treba, da čebelar znamenja pozná ter jih tudi še o pravem času zapazi in ljudstvu k delu priganja, če ne drugače, posili.

Znamnje, da namreč ima panj pred rojenjem mlajšo in starejo zalego, kakor tudi mlajše in stareje matične zibelke, je znano vsakemu umnemu čebelarju; dalje pa iz tega sklepati marskteri nevé. Dokler panj dela in oskrbuje matične zibelke; dokler dela trotoevne celice in jih z zalego napolnuje, toliko časa napreduje in dela za roj. Kadar se pa za matične zibelke nič več ne zmeni, ter jih ne oblega, kadar matica v prazne trotoevne celice več jajčec ne leže, je čebelna ura poldne odbila in nagon rojiti je odmrl za tisto leto.

Čebele delajo po svojem naturalnem nagonu res prav kakor po pameti. Za čemu matice, če se stara ne misli izseliti? za čemu trote, če jih ni treba za oplodenje? In kadar ta znamenja nastopijo, se matica res ne misli izseliti in tedaj tudi neha za novo naselitev delati. Čebelar, ki znamenj ne pozná, ali jih sicer prezré, čaka potem od dneva do dneva zaželjenega roja — zastonj. Nemci pravijo od takega panja: „Es steht auf dem Schwärmen“, t. j. „Obstal je ter misli rojiti“. Naj bi pa znamenja dobro poznali, bi mogli ravno nasproti reči: „Obstal je in ne misli več rojiti“. In zdaj je pripraven čas novega seljaka nemudoma narediti,

če je sicer ugodno vreme in paše dovelj, ne pa čakati tedne in tedne in nazadnje brez roja ostati, ali ga prepozno narejati — v večo škodo, kakor dobiček.

Da se pa pravo zadene, je treba panj v njegovem napredovanju poznati, tedaj ga v času navadnega rojenja večkrat pregledovati. Poslo ravno ni takó težavno in nevarno, kakor bi kdo mislil. Izdatnemu darilu dima, se vsako ljudstvo — če tudi godrnaje — vsaj toliko umakne, da umen čebelar kmalo vé, kakó je; za palec velik košček satovja iz gnejzda izrezati, vse to je delo, ki ga čebelar skoraj takó naglo izvrši, kakor naglo se z nekterimi vrsticami popiše. Če čebele izrezan košček v treh ali štirih dneh nadomestijo, ter tam postavijo matično zibelko, ali le tudi trotove celice, je to znamenje, da je nagnjenje rojiti še v panju. Če se pa čebele za narejeno votlino ne zmenijo in je ne zadelajo, se tudi za matične zibelke ne bodo zmenile in ne trotovnih jajčič zalegale. Od takega panja roja pričakovati, bi bilo le prazno pričakovanje: upati, da bo v 8 ali 14 dneh še rojil, če nastane lepše vreme ali boljša paša, bi bilo le prazno upanje. Skoraj bi se smelo deset proti sto staviti, da taki panj tisto leto ne bo več rojil. Če se vendar le primeri, da tak panj pozneje rojí, je to le nenavadna izjema, ali pa pripisovati drugim okoljšinam. Kar je zrelo, postane prezrelo in zrelosti ni več upati.

Pa — kdo bo zmiram po panju brodil? S takim vednim nepokojem se mora roj popačiti — čebele hočejo pokoj imeti! Tudi jaz sem bil nekđaj teh misli; se vé: kakor sem vedno bral, tako sem tudi veroval. Ali kar se je začelo premakljivo delovanje prav pridno gojiti, sem postal po raznih lastnih skušnjah drugih misel. Upam si trditi, da večkratno pregledovanje panja prav nič ne zadržuje rojiti, ampak vzbuja, tako rekoč rojiti draži. Res je, da zarad pregledovanja panj ne bo težji, ker čebele se precej medú lotijo in nikoli ga ne bodo toliko nazaj v satovje dajale, kakor so ga vzele; pa kdor želi rojev, ne išče medú o spomladanskem času, ampak pomnoženja panjev, tedaj rojev. Kdor bi pa o tem času le težke panje želel, le medú iskal, bi moglo njegovo delovanje vse drugačno biti.

Čebela res tirja in potrebuje miru in pokoja, pa le takrat, kadar dela ni, kadar narava počiva; zato si bo tudi vsak umen čebelar prizadeval svoje ljube čebele po zimi takó malo nadleževati, kolikor le mogoče. Ali kadar vse dela: narava, žival in človek, je vse drugače; takrat se marsikaj prenese, ko bi se v zimskem času ne dalo prenašati; takrat marsikaj k delu in življenju spodbada in uzbuja, ko bi po zimi mrtvilo. Z večkratnim pregledovanjem dosežemo še druge namene panjevi se bolj snažijo: kak čebelar bi mogel biti, ko bi nesnago v panju videl, pa bi je ne odstranil? Gotovo pa je mnogo take nesnage, ktere čebele ne morejo odpraviti, tedaj čaka, dokler čebelar pride. Priden čebelar si zapiše kdaj in od kod je roje dobil; če tedaj vidi čez nekoliko dni mladiče klavrne; izrojence v kakih treh tednih brez zalege, satovja znabiti celó ne osnaženega, bo umen čebelar vedel kaj ima storiti, ter ne bo časa s čakanjem tratil. Koliko črvov najde in zatere čebelar in takó marskteri panj pogina reši, vé vsak čebelar. Tedaj mislim, da tisto zimsko vodilo: „Čebela hoče pokoj imeti,“ je spomladni i poletni čas malo vredno — čebelam in čebelarjem le v škodo.

(Konec prihodnjič.)

Nekaj znanega in neznanega pri združevanju čebel ali premenjevanji in dodavanji matice.

Vsak umen čebelar vé, koliko je o času rojev mlada, rodovitna matica vredna; skoraj smemo trditi, da toliko, kakor cel roj. Imamo namreč nekoliko močnih panjev in rodovitno matico, si veliko lažje roj naredimo in nam bo bolj gotovo ratalo, kakor če ga z zalego delamo. Prav sitno je toraj in škoda za čebelarja, če mu panj dodano mlado matico zadavi — znabiti ravno zato, ker je mlada.

Skušnja uči, da z rodovitno matico narejeni roj (umetni roj), če le preveč prepozno ni bil narejen, je v jesen toliko vredin kakor vsak drugi stari panj ter je poseben ljubljeneč čebelarja. Ravnanje pri dodavanji matice je razno. Posebno hvallijo ravnanje z brizgalnico in melisnim cvetom (refrešer). Al vsak čebelar, zlasti začetnik, si ne upa vsega panja razdehati; tudi se brizgalnica ne da rabiti, če bi čebelar hotel roj s premestitjem panjev narediti, kar začetniki posebno radi delajo, ker je naj bolj priprosto.

Kakor je znano, se pri ravnanji z brizgalnico matica nič ne prepira, ampak matica se kar prosto k čebelam v panj spusti. To ravnanje se opira na to, da se čebele in matica porazumevajo zaradi enacega duha. Na-to sem opiral tudi jaz svoje novo ravnanje, ki pa ne zahteva ne brizgalnice, ne razdevanja panja.

Moje ravnanje čebelam enak duh dati, je prav priprosto in ga vsak lahko izvršuje. Namest melisnega cveta rabim jaz pižem (mošus) in namest razprešenja z brizgalnico in stisnjenim zrakom, dela pižem čisto sam ter daje čebelam enakega duha brez vsacega orodja in priprave.

V vsaki panj, s katerim mislim drugi dan kaj početi, denem zvečer nekoliko v papirčeku zavitega pižma in drugi dan imajo pižnavega duha vsi zadosti: čebele, satovje in panj. Tedaj družega ni treba, kakor obe matici vjeti, ter premenjati. Če se naj pred stara matica panju vzame, potem še le mlada išče, čebele prvega panja kmalo čutijo zgubo matice, ter novo mlado enako duhtečo prav rade sprejmejo. Kdor hoče umetni roj narediti s premestitjem, ni družega treba kakor v obo pred ta večer nekoliko pižma dejati. Drugi dan se matica v starem panju poišče ter sat z čebelami vred, kjer matica sedi, v nov panj ravno pred žrelce dene, nekoliko praznega satovja in kterga z medom dodá ter stari panj prenese in na njegovo mesto nov panj z matico postavi in umetni roj je gotov.

Pa — bo kdor rekel: Kdor si ne upa panja razdehati, tudi matice ne bo znal vjeti. Skoraj je res takó. Pa tudi tak boječ začetnik zna matico dobiti, dasi mu ne bo treba vsega panja raztelesiti. Ravna se tako le:

O času, o katerem se prestare matice z mladimi nadomestujejo, ali kadar se umetni roji delajo, je stari panj navadno poln. Gnjezdo za zalego je navadno bolj pri sredi, ali takrat se razprostira blizu do konca panja. Tú se tedaj vzame sat z jajčici ali nezalepljeno zalego in se nadomesti s praznim satom. Je pa zalega že zadelana, se vse to opusti.

Začetnik naj si to le zapomni: Kjer so matična jajčica, od tam matica ni dalje; kjer je satovje prazno, pride matica kmalo, da bi jajčica legla; kjer je zalega že zadelana ter bodo mlade čebelice kmalo izlezele, tje bo tudi matica kmalo sledela, da poskrbi za novo zalego. Če čebelar večkrat panj pregleduje, ne bo dolgo,

da bo kje blizo zadnjega sata matico zapazil. Če ima čebelar vse pripravljeno, in če zlasti poskrbi, da niso satniki prilepljeni, bo matico s satom vred lahko odnesel in je še motil ne bo, ter bo mirno jajčica legla.

(Konec prih.)

Kakó neki čebelar čebele iz šestih panjev v pol ure prekadí?

Ljubi čebelarji! lani sem Vam povedal (gl. šte. 10, Vredn.), kakó sem potopenca dóma in dela navadil, naj vam še letos eno prav koristno delo razložim. Veste ljubi čebelarji! da moramo večkrat čebele iz enega panja v drugega spraviti: ali le nekaj, če namreč prisiljene roje delamo, ali pa tudi vse, če je treba zavolj nesnage, ali prestarega satovja stari panj zavreči. Tega posla se pa marsikteri čebelar boji, da bi ne mara šel rajši pol dneva oplaze kopat. Jaz jih pa iz šestih panjev v pol uri brez truda preženem. Znabiti bodele rekli: Vsak delavec se s svojim vspešnim delom rad pobaha, zakaj bi se ne star čebelar, naj se tudi malo zlaže zraven? Pa ni takó, čebelar ne sme lagati; če pa star čebelar laže, je pa še bolj grdó. Tedaj poslušajte!

Delam jaz takó le: Naj pred odberem šest znažnih panjev, denem noter nekoliko satovja in jih malo z medom namažem. Potem pogrnem ruho, položim panje po vrsti nekoliko drugi od drugega; sprednjo skončnico vzamem vun in vsako pred svoj panj položim. Tem ležečim panjem nasproti skopljem unkraj rjuhe šest jamic za dlan globokih in širokih nekoliko manj, kakor so panjevi. V vsako jamico denem tlečo cunjo ali gobo, da se dobro iz nje kadí. Do tukaj mi ne smete časa v oblubljenje pol ure zaračunati, to je bila le priprava, prekajenje se bo zdaj le začelo. Brž prinesem panj, vzamem zadnjo skončnico ven, ter ga nad prvo jamico postavim; potem vzamem tudi izletno skončnico ven, ter obe skončnici nad panjem drugo proti drugi naslonim, da stojijo, kakor strešica nad panjem. Tečem po drugi, tretji, četrti itd. panj, in z vsakim tako naredim. Potem grem k prvemu panju, kjer najdem na skončnicah polno čebel; vzamem skončnici s čebelami ter jih pred nasprotno ležečim panjem kolikor moč blizo otresem in nesem skončnici nazaj ter jih spet v strešico nad panjem naslonim. Tako storim z drugim panjem, potem s tretjim, četrtim itd. Komaj sem pri zadnjem opravil, ste skončnici pri prvem panju spet polne čebel. Hitro delam, kakor v prvič gredé od prvega do zadnjega panja. To ponavljam trikrat, štirikrat, kakor je treba in na zadnje pometem ostanke čebel vsake pred svoj nasprotni panj. Kdor je v delu malo izurjen, se veliko čez pol ure ne bo mudil in vsih šest bo imel brez velikega truda v novih panjih. Da je treba posebno na matico paziti, kadar bi hotel kdo na ta način roje delati takó vsak pameten čebelar vé, kaj vas bom s tem dražil. Z Bogom — en drugikrat spet kaj če bo to všeč!

Znan rodoljub — izvrsten čebelar

je bil naš rojak Peter Pavel Glavar. Rojen je bil l. 1721, umrl je 24. pros. 1784. Doživel je po tem takem le 63 let; bil pa je pravi blagoslov božji ne le svojim vrstnikom, ampak tudi poznejšim rodovom in jim bo še in še. Od tega vé povedati zlasti fara Komenda na Gorenjskem in okolica Mirnška in Trebanska na

Dolenjskem. Pokopan je bil na levi strani grajščinske kapele v Lansprežu (grajščini med Mirno in Trebnjem). Napis nadgrobnega kamnja priprosto prevojen je bil ta le: „Pridite vbogi, pogledjte in jokajte. Pod tem kamnjem leži Peter Pavel Glavar. V življenji bil je sloveč vstanovnik. Obudila ga bo spet k življenji angelska trobenta!“ — Več od njegovega dobrodelnega življenja ne gré tu sim tedaj le mrvico, kar vemo od njegovega čebelarstva.

Kar od njegovega čebelarstva vemo je v kratkem sledeče: Na svojem posestvu — kupljeni grajščini v Lansprežu — si je naredil čebelnjak s trijemi oddelki, kjer je bilo prostora več ko za 200 panjev.

V poznejših letih mu je bil ta čebelnjak premajhen, mogel je dostaviti še drugega, ali pa čebele drugej imeti. Imel je navadno 400 do 500 panjev. Toliko panjev imeti, ne kaže navadnega čebelarja, ampak jako umnega in izurjenega; sicer bi bil lahko imel večo škodo, kakor dobiček, ker s čebelarstvom je vendar malo drugače, kakor z ovčarijo, ktero vsaki bogatin lahko ima, da ima le dovolj denarja in prostora.

Da je pa res nenavadne čebelarske vednosti imel, niso priča le njegovi mnogobrojni (številni) panji, ampak tudi rokopis, ktereга je čebelarjem v poduk spisal.

Naslov rokopisa je: „Pogovor od zhebelnih Rojev skusi A. Jansha Dunajfkiga Vuzhenikav nemfhkim jesiku popifan. Na Kranfko preloshen in popifan skusi vi foko vuredniga zhaftitliviga Vuzhenika duhovniga Petra Pavla Glavarja fajmofhtra nekdašniga v Commendi, fedajnega Lansprefhke Gosposke zhaftniga gospoda v tem letu 1776“.

Naj nam bo dovoljeno nekoliko iz predgovora rokopisa tú sem postaviti, glasi se: She v' lejtú 1771 je A. Jansha, Krajnez pri Radolci na Gorenfkim rojen, v nemfhkim jesiku popifov ene majhne bukve od zhebelnih rojev sa svoje nemfhke Dunajfke zhebelarje, katere so prefhke potlej tudi na Kransku; ali ker v nafhi desheli to nemfhthu na kmetih navadno ni vřakaterem flushilo, napelalo je to mene in profhne nekaterih is gmajn ludstva, kateri vezh del zhebele fhpgajo sa kranškiga zhebelarja na Kranski jesik preloshiti.

Ker pak tudi jeft sim u desheli en ftari čebelar in skusi dolgo-lejtno skufhno svuzhen v pótrebnihi naukih tega zhebelarftva sa obilniřhi podvuzheine dati, podftopu sem se is moje skufhne ene in druge rezhi preftaviti in nafhega Jansha delu s lastnim popolnamefhi fturiti, da vři zhebelni Gospodarji se bodo rasgledati imeli v potrebnih opravilih svojih zhebel, susebno v ftreshbi inu Pogmiraiu teh Rajev. *)

Iz tega se vidi, da je naš Peter Glavar veliko lepše slovenski pisal, kakor mnogo družih pisateljev o njegovem času.

Peter Glavar je izročil svoj rokopis malo pred smrtjo učencu Tomeli-u, ter mu zapovedal, da naj poskrbi sa natis rokopisa „K pridú nafhiga kmetizhkega ljudftva“. Al žali Bog, da nehvaležni učenec se je za dotično povelje svojega dobrotnika tako malo in nič zmenil, kakor za marsikaj družega tudi nič. Tako je trud in namen izvrstnega rodoljuba do današnjega dneva neizvrřen ostal ne v poduk, ampak v škodo našega kmetiškega ljudstva. Rokopis je neki še dobro ohranjen ter ga shranuje nekdanji Ljubljanski profesor g. J. Rechfeld. **)

*) Vse to smo posneli iz dopisa č. gosp. Jan. Žan-a, kteremu se za poslano prav pri-srčno zahvaljujemo. Vredn.

**) Obrnili smo se zarad tega naravnost na blag. gosp. profesorja v Gradec; o ugodnem ali neugodnem odgovoru poročamo o svojem času. Vredn.

Čebelarsko poročilo iz Moravskega.

(A. Weiser kapl.)

Letošnja zima (t. j. 1873 in 1874) je bila na Moravskem prav mila. Dva in dvajsetega novembra so čebele še letale, potem pa so počivale do petega marca. Do takrat je bil ravno sneg zginil, zato tudi ni bilo polno merličev po snegu, kakor navadno, ko je tisti dan toplo solnce čebele na prosto privabilo. Meseca aprila so panjevi tako napredovali, da so bili res težki in smo se zgodnjih rojev nadejali. Al vkanili smo se. Majnik pride, pa ne naš navadno prijazni, ampak prav iz ruske Sibirijske, hladen in mrzel. Do desetega junija so bile čebele zaprte in slabije, kakor koncu aprila — ves cvet sadnega drevja in rička je bil za čebelarje zgubljen. Al druga polovica junija je nadomestila, kar nam je majnik odnesel; čebele so tako napredovale, da smo celo po médmetalnici segli. Še celo rojev sem imel 64 %. Nasvetovano premestenje panjev, da bi družih in tretjih rojev ne dajali, se pri meni ni potrdilo; vsak premaknjen panj je še drugi roj dal. Konec čebelne paše so bili vsi panjevi za zimo priskrbljeni in še vsakemu sem kolikor toliko medú vzel. Iz tega razvidite, da smemo z letino zadovoljni biti. Za prihodnjo spomlad me pa malo skrbi; ker od 20. vinotoka čebele niso nobenega izleta imele. Prav bojim se čebelne griže.

Čebelarsko poročila iz okolice Buda-Pešta.

(A. Prikosovič župnik.)

Lansko poročilo sem sklenil z željo: Bog nam daj l. 1874 prav dobro letino.

Meseca aprila smo res tukajšni čebelarji imeli naj boljše upe in nade. Konec aprila so se že troti prikazali — veseli napovedovavci rojev. Al preteklo leto so se bili zmotili; 27. aprila se je vreme spremenilo. Namesto toplega in prijaznega majnika smo imeli ledenega, ne le hladnega in po hribih celó sneg. Brez usmiljenja so čebele vso zalego ven pometale in roji so šli — v krtovo deželo. Tudi živeža jim je pomanjkovalo in naj boljši mesec je bilo treba pitati.

Naslednja meseca juni in juli sta bila suha, boljši panji so komaj toliko dobili, da so preživeli, slabejši so po navadi konec vzeli. Le malokje se je slišalo od kakega roja, pa še ti so bili v nesrečo; ker še potrebnega satovja niso postavili, veliko manj za zimo kaj nabrali. Kranjski panj, katerega sem od g. baron Rožiča l. 1873 prejel, se mi je še najboljši obnašal ter lep roj dal; al zato mi je pa odmrl izrojenec, ker ni mogel zarad slabega vremena matice oploditi.

Kar sem čebelar, tako žalostnega leta, kakor 1874 še nisem doživel. Namest če dalje več, je bilo le če dalje manj panjev, in se bojim, da jih bo prihodnjo spomlad še manj, kakor marsikdo misli.

Izvrstna učenost.

Nedavno sta se peljala po železnici dva gospoda, ki pa nista drugi drugzega poznala. Al rado se pripeti, da potujoči sami sebe prodajo, kakega stanu ali rokodelstva da so. Takó tudi tú. Kmalo se začneta od čebel pogovarjati. Med pogo-

vorom praša nemec: Wissen Sie denn, wo die Biene den Stachel hat? (Li veste, kje ima čebela želo?) No, govori Slovenec, to se vé da vem. Nemec: Ja — es ist noch nicht so gewiss. Es wird unter den Gelehrten viel gestritten, ob die Biene den Stachel im Kopfe hat, oder (Še ni tako gotovo. Učeni se mnogo prepirajo, ali ima čebela želo v glavi, ali v nasprotnem zadnjem delu). *)

Klobuk iz glave in ponižen poklon z nosom do tal pred tako nepričakovano učenostjo! Vredništvo si ne more kaj, da bi vradnega molčanja ne prelomilo, ter udom ne povedalo, da nemčevi učeni se pišejo „Geleerte“. Naj bi bil izvrsten čebelar vredništvu pod kolo prišel — Kosmata kapa!

*) Gosp. potnik preučeni, vi se motite! Vaši učeni se le prepirajo, v kateri nogi ima čebela želo, s katero potem brca in ritne kakor konj in želo — obtici v možganih ter jih posmodi.

Čebelarsko orodje.

se bo od zdaj zanaprej oddajalo po naslednji ceni: 1) Polležeči družtveni panj 1 gld. 55 kr.; 2) družtv. ležeči panj 4 gld.; 3) z dvojno steno 6 gld. 70 kr.; 4) družtveni polstoječi panj 4 gld.; 5) z dvojno steno 6 gld. 70 kr.; 6) trojni strojček za izdelovanje romčkov 3 gld. 60 kr.; médmetalnica z železnim gonivnim kolescom 14 gld. 50 kr.; 8) satno gladilo 80 kr.; 9) satni jež 80 kr.; 10) odljepivni satni nož 50 kr.; 11) bar. Rožič-eva iztiskalnica (preša za méd in vosek 9 gld.; 12) vreča za voščina 1 gld. 10 kr.; 13) za méd pa 1 gld. 80 kr. 14) kositarški lonec za voščine kuhati [iztiskalnice se zraven ne potrebuje] 4 gld.; 15) trotovnica 1 gld.; 16) izgojilna matičenica 1 gld. 35. kr.; 17) Satne vilice za vsako širokost panja 1 gld. 45 kr.; 18) za družtveni panj neraztegljive 45 kr.; 19) brizgalnica za roje 2 gld.; 20) Satne klešče 65 kr.; 21) zaklopnica ali rojni sak [lestvica se ne potrebuje] 1 gld. 90 kr.; 22) rojna mreža [s katero se roj precej pri žrelu vlovi] 1 gld. 60 kr.; 23) koritice za pitanje čebel 50 kr.; 24) livnik za pitanje [se tudi sicer za marsikaj pri hiši potrebuje] 1 gld. 35 kr.; 25) koritice dvojno za pitanje 60 kr.; 26) torilce za pitanje 20 kr.; 27) kozarec za pitanje od zgoraj 35 kr.; 28) kadilnik za tlečo gobo 1 gld. 50 kr.; 29) tucat tlečih gob po 17 kr.; 30) pipa čebele pokaditi za nekadilce 1 gld. 35 kr.; 31) druga pipa za enak namen 1 gld. 35 kr.; 32) dratena kapa ameriška 1 gld. 45 kr.; 33) dratena naobraznica 90 kr.; 34) dratena polobraznica 50 kr.; 35) satni dolgi spodrezilnik 40 kr.; 36) satna spodrezilna lopatica 40 kr.; 37) snaživna krevljica 50 kr.; 38) snaživna strguljica 40 kr.; 39) matičenica 6 kr.; 40) žlebna žagica 50 kr.; 41) žlebusni oblič 40 kr.

Za razpošiljanje se plačuje za zavitke in vožni kolek po 5 kr. od gold. naročene cene, vendar ne manj kakor 16 kr.

 Vse naše blag. in čast. ude prosimo naj blagovolijo nam letno plačo brž ko brž poslati, ali pa, če ne mislijo več družbeniki biti, letošnje liste po pošti nazaj vrniti, sicer ima družtveni odbor pravico po pravilih v 14 dneh zaostalo letnino po poštnih povzetnicah iskati.